

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

τεύχος 40 – 50

Ιουλιος – Οκτωβριος 1985

Διμηνιαία έκδοση

του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

«ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΡΑΠΙΑ»

ΕΣΔΝΕ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Εθνικός Σύνδεσμος
Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ε. Δημητρίου
Β. Λανάρα
Μ. Μαλγαρινού

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μαρία Μαλγαρινού
Ανωτέρα Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων
Σεβαστουπόλεως 16 - Αθήνα

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φωτοστοιχειοθεσία - Σχεδιασμοί
Εξώφυλλο - Εκτύπωση

ΕΒΗΤΑ
medical arts

εταιρεία ιατρικών
γραφικών τεχνών
και δημοσιότητας

Κατεχάκη & Αδριανείου 3 - 115 25 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 67 14 371 - 67 14 340

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εμβάσματα - Επιταγές
Περιοδικό ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ
Πύργος Αθηνών - Γ' κτίριο II: 1α
Μεσογείων 2 115 27 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 7702861

Τιμή τεύχους 100 δρχ.
Για σπουδάστριες 50 δρχ.
Ετήσια 500 δρχ.
Ετήσια στο εξωτερικό \$10

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στην ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ

1. Της Συντάξεως
2. Ελένη Πατρινέλη
*Β. Λανάρα. Από το βιβλίο:
ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΤΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ» 1875-1975*
3. Εγκύκλιος του Προέδρου του ΔΣ του «Ευαγγελισμού»
με την αποχώρηση της Ε. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ από το Νοσοκομείο λόγω συν-
ταξιοδότησεως, 1972
4. Η Ε. Πατρινέλη ως Διευθύνουσα του «Ευαγγελισμού»
Α. Δημητριάδου
5. Η Ε. Πατρινέλη ως Πρόεδρος του ΔΣ του ΕΣΔΝΕ
Στ. Παπαμικρούλη
6. Ελένη Πατρινέλη - Αναδρομή
Α. Ζαφειρίου
7. Ελένη (Λέλα) Πατρινέλη
Γ. Ράμμου
8. Εις Μνήμην
Α. Μάνου
9. Ελένη Πατρινέλη
Κ. Γαρδίκια
10. Απονομή του βραβείου «Αδελφής Νοσοκόμου» του Ιδρύματος
«ΚΑΤΙΓΚΩ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΡ. ΛΑΙΜΟΣ». Έκθεση
11. Ομιλία
Η. Παπαβασιλείου
12. Ομιλία
Ο. Λουρίδη
13. Αντιφώνηση
Α. Δημητριάδου
14. Στην Ελένη Πατρινέλη. Ποίημα
Α. Κουβέλη
15. Σύγχρονοι τάσεις της Νοσηλευτικής
Ε. Πατρινέλη
16. Οργάνωσις και Διοικήσις των Νοσηλευτικών Υπηρεσιών
Ε. Πατρινέλη

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Στις 13 Οκτωβρίου 1985 απεβίωσε η Ελένη Πατρινέλη, Επίτιμη Διευδύνουσα Αδελφή του Θεραπευτηρίου ο *Ευαγγελισμός* και Επίτιμη Πρόεδρος του Συνδέσμου μας.

Ο θάνατός της συγκίνησε βαθιά τις Ελληνίδες Αδελφές, γιατί η ζωή της και η νοσηλευτική της σταδιοδρομία αποτέλεσαν σταθμό στη νεώτερη νοσηλευτική ιστορία της χώρας μας.

Αληθινή ηγέτιδα, μπόρεσε να συλλάβει τα μηνύματα των καιρών της και να εκμεταλλευθεί τις περιστάσεις για την ανύγωση της νοσηλευτικής στάθμης. Έβλεπε μακρύτερα και χωρίς να υποτιμά τα πολύπλοκα και δύσκολα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο κλάδος, ενέπνεε τον ενθουσιασμό για το έργο της Νοσηλείας στις νέες Αδελφές και στις Σπουδάστριες της Νοσηλευτικής.

Η μορφή της Ελένης Πατρινέλη ενέπνεε σεβασμό σε όλους. Η αρχοντιά και το παράδειγμά της καθώς και η ακεραιότητα του χαρακτήρα της παρακινούσε το προσωπικό να εκτελεί τα καθήκοντά του όσο πιο τέλεια γινόταν. Αυστηρή αλλά δίκαιη, προσπαθούσε με κάθε τρόπο να ανεβάσει το κύρος της Αδελφής.

Μεταξύ των επιτευγμάτων του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος επί Προεδρίας της Ελένης Πατρινέλη συγκαταλέγονται:

- Η απόκτηση του Εντευκτηρίου *Αθηνά Μεσολωρά* και των Γραφείων του ΕΣΔΝΕ στον Πύργο Αθηνών, σε οίκημα της Εργατικής Εστίας.
- Η δημιουργία του Λογαριασμού Αθηνάς Μεσολωρά.
- Η σύγκληση Πανελληνίων Συνεδρίων Διπλωματούχων Νοσοκόμων και Επισκεπτριών Αδελφών κατά τα έτη 1969 στην Αθήνα και 1971 στη Θεσσαλονίκη.
- Η συλλογή και ταξινόμηση στοιχείων και η προσπάθεια συγγραφής της ιστορίας του ΕΣΔΝΕ σε συνεργασία με τις κ.κ. Σοφία Λεδάκη και Αναστασία Παπαδημητρίου.

Το ΔΣ του ΕΣΔΝΕ σε συνεδρίασή του αποφάσισε να αφιερωθεί ένα τεύχος του Περιοδικού *Νοσηλευτική* στην *Ελένη Πατρινέλη*.

Η απονομή του *Α' Βραβείου Αδελφής Νοσοκόμου* του Ιδρύματος *Κατίγκω και Γιώργης Χρ. Λαιμός* στην Ελένη Πατρινέλη καθώς και η απόφαση των συγγενών της να διατεθούν τα χρήματα του βραβείου (200.000 δρχ.) για την καδιέρωση *υποτροφίας Ελένη Πατρινέλη* αποτελούν ορόσημα για το σώμα των Αδελφών και περιλαμβάνονται στο τεύχος αυτό. Επίσης αναδημοσιεύονται και δύο ομιλίες της σε Πανελλήνια Νοσηλευτικά Συνέδρια.

Θεωρούμε, ότι η έκδοση αυτού του τεύχους της *Νοσηλευτικής* αποτελεί μια μικρή προσφορά στη μνήμη της *Ελένης Πατρινέλη* και με χαρά το παρουσιάζουμε στο αναγνωστικό κοινό.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΤ. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ
1900 - 1984

**ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΑΤΙΓΚΩ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΡ. ΛΑΙΜΟΣ***

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τριμελοῦς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Προέδρου ΕΕΣ κ. Ὁρέστου Λουρίδη, ὡς Προέδρου τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, τοῦ κ. Νικολάου Μαρκέτου, Διευθυντοῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ὡς Μέλους καί τῆς Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου, Διευδυνούσης τοῦ *Θεραπευτηρίου Εὐαγγελισμός* ὡς Μέλους, περιέχουσα κρίσεις καί ἀνάλυσιν τῶν ἔργων, ὡς καί τήν ἐκτίμησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τῶν ὑποψηφίων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων διὰ τήν ἀπονομήν εἰς τήν ἐκ τούτων καλλίστην τοῦ δεσπισθέντος καί ἀθλοδετηθέντος *Βραβείου τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου* ὑπὸ τοῦ κοινωφελοῦς Ἰδρύματος: *Κατίγκω καί Γιώργης Χρ. Λαιμός*.

* Ἀρχαιολογική Ἐταιρεία, 13 Μαΐου 1985

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ καθόλου Ἐπιτροπή Κρίσεως, διὰ τήν ἀπονομήν τοῦ ὡς ἄνω Βραβείου, ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ ὁμ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Ράμμου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ *Θεραπευτηρίου Εὐαγγελισμός* κ. Παν. Σταυρέα, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ΝΙΕΕ κ. Νικ. Μαρκέτου, τῆς Διευδυνούσης τοῦ Νοσοκομείου ΕΕΣ Δίδος Στέλλας Πισπιρίκου, τῆς Διευδυνούσης τοῦ *Θεραπευτηρίου Εὐαγγελισμός* Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου καί τῆς Διευδυνούσης τοῦ ΝΙΕΕ Δίδος Βασ. Τζεῦράνη ὡς Μελῶν, ὡς καί τοῦ ὁμ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ὁρέστου Λουρίδη, ὡς Προέδρου.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς συνεζήτησε τό ὅλον θέμα μετὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀθλοδετοῦντος Ἰδρύματος κ. Ἡρακλῆ Παπαβασιλείου, ἐν συνεδριάσει δέ καί μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος Καθηγητοῦ καί Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάννη Καρμίρη, οἱ ὅποιοι ἐξέδεσαν τὰς ἀπόψεις των καί κατέδεσαν, διὰ τήν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως, σχέδιον προκηρύξεως τῶν Βραβείων τοῦ Ἰδρύματος Λαιμοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου, ὡς καί σχέδιον ἐντύπου, ἐμφαίνοντος τὰ ἀπαραίτητα δικαιολογητικά διὰ τήν συμμετοχήν εἰς τήν ἀπονομήν τοῦ Βραβείου Ἀδελφῆς Νοσοκόμου.

Εἰς μίαν πρώτην ἐν συνεχείᾳ συνεδρίαν, εἰς τό Γραφεῖον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, οὗτος κατέδεσε λεπτομερῆ πίνακα κριτηρίων ἐπιλογῆς διὰ τήν ὡς ἄνω κρίσιν καί ἀπονομήν τοῦ Βραβείου, δηλαδή τὰ ἀφορῶντα εἰς τήν ἐργασίαν, τήν ἐκπαίδευσιν, τήν συμπεριφοράν καί τήν προσωπικότητα των ὑποψηφίων.

* Ἀρχαιολογική Ἐταιρεία, 13 Μαΐου 1985

Μετ' ἔξονυχιστικὴν συζήτησιν, προσετέθησαν καί τινα ἀκόμη κριτήρια ἐπιλογῆς. Βάσει τούτων καί κατόπιν μεταγενεστέρων ἐγγράφων κρίσεων τῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Καθηγητοῦ κ. Λουρίδη καί Διευθυντοῦ ΝΙΕΕ κ. Μαρκέτου, τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔλαβον πρὸς μελέτην φάκελλον περιέχοντα ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποψηφίων, ὥρισαν δέ ὡς σκόπιμον ἡμέραν ἀπονομῆς τοῦ Βραβείου, ὡς καί ἐπαίνων, τὴν 12ην Μαΐου 1985, ἑορτὴν τῆς Σαμαρείτιδος, ἀλλὰ καί τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας Ἐορτασμοῦ τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

1. Ἡ ἀείμνηστος *Ἑλένη Πατρινέλη* (ἀπεβίωσε τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1984). Βάσει τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως δεσπισθέντων κριτηρίων, τῶν ἐγγράφων κρίσεων – προτάσεων τῶν κ.κ. Λουρίδη καί Μαρκέτου, ὡς καί τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν παρουσίᾳσιν τῶν πλήρως ἠτιολογημένων προτάσεων των εἰς τὰ λοιπὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀκριβοδικαίως ἐκρίθη παμνηφεὶ ὡς ἀξία τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὴν μεταθανάτως τοῦ πρώτου *Βραβείου Ἀδελφῆς Νοσοκόμου* τοῦ *Κοινοφελοῦς Ἰδρύματος Κατίγκω καί Γιώργης Λαιμός*.

Ἡ παρισταμένη Διευθύνουσα Ἀδελφή τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», συμφωνοῦσα καί αὐτὴ μετὰ ἄλλων Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως, ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἡ ὑλικὴ ἐπιβράβευσις τῆς ἠθικῆς τιμητικῆς διακρίσεως τοῦ Βραβείου (200.000 δραχμαί) ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν διὰ τὴν συγκέντρωσιν ἱκανοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου δά προκηρύσσεται κατ' ἔτος *Ἐπαθλον ἢ Ὑποτροφία Ἑλένης Πατρινέλη*, μέσῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τυπικὴν, ὀργανωτικὴν καί μάλιστα νομικὴν κατοχύρωσίν του.

2. Ἡ Ἀδελφή *Μαίρη – Ἡρώ Σταυρίδου*, ἀφιερωμένη ἀπὸ τοῦ 1947 εἰς τό εὐγενές λειτούργημα τῆς Νοσηλευτρίας, προάγεται συνεχῶς, κατακτᾷ ἐπαξίως τό 1972 τόν τίτλον τῆς Διευθυντρίας τῆς Σχολῆς Βοηθῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, μετεκπαιδεύεται εἰς Ἀγγλίαν, συγγράφει τρία ἀξιόλογα βιβλία, μετέχει διεθνῶν συνεδρίων καί ἀποτελεῖ πρότυπον ἐργατικότητος, διοικητικῆς ἰκανότητος καί ἠθους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Κρίσεως παμνηφεὶ ἀποδέχεται πρότασιν τῆς Τριμελοῦς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως τῆς ἀπονεμηθῇ – τιμῆς ἕνεκεν – ὁ πρῶτος ἔπαινος δι' ἀδελφὴν Νοσοκόμον τοῦ Κοινοφελοῦς Ἰδρύματος «Κατίγκω καί Γιώργης Λαιμός».

3. Ἡ Ἀδελφή *Καλλιόπη Μερσινιά – Σταδούλη* κυριολεκτικῶς ἐμόχθησε ὑπὲρ τοῦ συνανθρώπου ἐπὶ 53 ὀλόκληρα ἔτη. Ὡς αἰμοδότης ὁ ἴδιος καί ὡς Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας τοῦ ΕΕΣ ὀφείλω να τονίσω ὅτι, ὄχι μόνον ἡ ἴδια ἦτο αἰμοδότις, ἀλλ' ὅτι καί προστάτις τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐδελοντικῆς Αἰμοδοσίας ὑπῆρξε. Εἶναι μία ἀληθὴς Χριστιανή, μία ἱεραποστολικὴ σταυροφόρος ὑπαρξίς συνεχῶς ἀναλισκομένη ὡς, κατὰ λέξιν καί πραγματικὴν ἔννοιαν, «ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους». Καί πάντα ταῦτα ἐντελῶς ἀφιλοχρημάτως, παρά τὰς συνεχεῖς ταλαιπωρίας καί ἀντιξοότητος τῆς ζωῆς, ὡς καί τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή ἔκρινεν ὅτι εἷς παρόμοιος ἐπίγειος φύλαξ ἄγγελος τοῦ ἐν ἀνάγκῃ καί δυσχερείᾳ συνανθρώπου, ἀσφαλῶς εἶναι ἄξιος τῆς τιμητικῆς διακρίσεως τῆς μετά συνεπείας καί μακροτάτης συνεχείας ἐμπείρου νοσηλευτικῆς καί ἀγαθοεργοῦ κοινωνικῆς προσφορᾶς της. Δι' αὐτό καί τήν κρίνει ἀξίαν τοῦ δευτέρου ἐπαίνου δι' Ἀδελφὴν Νοσοκόμον τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Κατίγκω καί Γιώργης Λαιμός».

4. Ἡ Ἀδελφή *Κυριακή Βασιλοπούλου*, νεωτέρα τῶν προηγηθεισῶν τριῶν συναδέλφων της, μέ ὄριμον σκέψιν, κρίσιν καί ἀφοσίωσιν, μέ χριστιανικὰς ἀρχὰς καί μέ πίστιν καί ἀγάπην πρὸς τό λειτούργημα τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου, ἐγγράφει ὑποθήκην διὰ τήν εἰς τό μέλλον τιμητικὴν διάκρισίν της.

5. Ἡ Ἀδελφή *Θεοδώρα Πανταζῆ*, σπουδάστρια ἤδη τῆς Παντείου Σχολῆς εἰς τό Τμῆμα Δημοσίας Διοικήσεως, ἐλπίζομεν ὅτι θά ἐξελιχθῆ εἰς ἰκανὴν περὶ τὰ Διοικητικά τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν καί εἰς πλήρως πεπειραμένην ἐν τῷ μέλλοντι εἰδικὴν περὶ τὴν Παθολογικὴν καί Χειρουργικὴν Νοσηλευτικὴν.

6. Ἡ Ἀδελφή *Ἀναστασία Λεβειδιώτη* δέν κατέστη δυνατόν νά κριθῆ κατὰ βάθος δεδομένου ὅτι ἡ μονοσέλιδος αἴτησις ὑποψηφιότητός της δέν συνοδεύεται ὑπὸ τῶν αἰτηθέντων καί ἀπαραιτήτων πρὸς κρίσιν καί ἐπιλογὴν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἢ ἀκόμη καί ὑπὸ συστατικῶν ἐπιστολῶν ἐπαϊόντων.

7. Διὰ τὴν Ἀδελφὴν *Βασιλικὴν Αντάρρα* δύναται νά λεχθῆ ὅ,τι καί διὰ τὴν προηγουμένην συνάδελφόν της. Ἐκφράζεται ἡ ἐγκάρδιος εὐχή ὅπως, αἱ σπουδαί της εἰς τό Τμῆμα Νοσηλευτικῆς τῆς Σχολῆς Ἐπιστημῶν Ὑγείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί αἱ ἐν συνεχείᾳ ἐπιδόσεις της, θά τῆς ἐπιτρέψουν θαρρούντως νά ἐμφανισθῆ ὑποψηφία διὰ τό ὑπὸ ἀπονομὴν Βραβεῖον ἢ δι' ἑτέρας τιμητικὰς διακρίσεις.

Ἐν τέλει, ἡ τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ΔΣ τοῦ Ἰδρύματος *Κ. καί Γ. Λαιμός*, διὰ τῆς ἐπιλογῆς της ὑπ' αὐτοῦ ὡς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ὡς ἄνω Βραβεῖου, εὐχεται καί προσεύχεται, ὅπως, μὴ ἐλαττωθεῖ διὰ τὴν πατρίδα μας ἡ ἔφεσις γενναιοδώρων μεγάλων εὐεργετῶν – ὡς οἱ ἀείμνηστοι μεγάλοι εὐεργεταί τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Ἑλλάδος Κατίγκω καί Γιώργης Λαιμός – δεδομένου ὅτι ἡ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος εἶναι συνυφασμένη μέ τὴν ἱστορίαν τῶν ὑψηλοφρόνων μεγάλων τέκνων της, τῶν γενναιοδώρων εὐεργετῶν τοῦ Ἔθνους.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ
 τοῦ κ. Ἡρακλῆ Παπαβασιλείου

Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοί Πατέρες, Κυρίες καί Κύριοι,

Ἡ ἐπιλογή διά τό βραβεῖον Ἀδελφῆς Νοσοκόμου ἀνήκει εἰς εἰδικήν 7μελῆ Ἐπιτροπήν ἀποτελουμένην ἀπό τόν Πρόεδρον τοῦ ΕΕΣ Καθηγητήν κ. Ὁρέστην Λουρίδην, τόν Καθηγητήν κ. Γεώργιον Ράμμον, τούς Διευθυντάς τοῦ Θεραπευτηρίου *Εὐαγγελισμός* κ. Παναγιώτην Σταυρέα καί τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Νικόλαον Μαρκέτον, ὡς καί τās Διευδυνούσας Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Εὐαγγελισμοῦ καί τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας Δίδας Στέλλαν Πισπιρίκου, Ἀρίστην Δημητριάδου καί Βασιλικήν Τζεῦράνη. Ἡ ἐκλεκτή ὄντως ἐπιτροπή, πρὸς τήν ὁποίαν θερμὰς ἀπευδύνει τό Ἰδρυμά μας εὐχαριστίας, εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις της, ἐξήτασε τās διαφόρους ὑποψηφιότητας, ἀπεφάσισεν ΟΜΟΦΩΝΩΣ νά δοθῆ τό πρῶτο αὐτό βραβεῖον (μεταθανατίως) εἰς τήν Ἑλένην Πατρινέλη.

Ἐκ τῶν παρόντων εἰς τήν αἴθουσαν αὐτήν, πολλοί ἀσφαλῶς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τήν ἀείμνηστον Ἑλένην Πατρινέλη τήν ἠγετικήν αὐτήν φυσιογνωμίαν τῆς Ἑλληνικῆς Νοσηλευτικῆς, καί φοβοῦμαι ὅτι ὅσα καί ἂν πῶ δέν δά μπορέσω ἐπαρκῶς ἔστω νά τήν σκιαγραφήσω.

Ἐξεκίνησε ὡς ἐδελόντρια ἀδελφή, ἀπέκτησε τό πτυχίον Βοηθοῦ Ἐπισκεπτρίας καί ἐν συνεχείᾳ τό δίπλωμα τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τοῦ ΕΕΣ. Ἡ βαθεῖα συναίσθησις τῆς ἀποστολῆς της τήν ὤθησε πρὸς ἀπόκτησιν ὑψηλοτέρων γνώσεων, δι' αὐτό μετεκπαιδεύεται εἰς ΗΠΑ καί Καναδά. Μέ διακεκριμένα πλέον προσόντα, ἀφοσιώνεται μέ ἀγάπη καί πίστη εἰς τό ἔργον τῆς Ἀδελφῆς. Ὡς Ἐπισκέπτρια Ἀδελφή στήν ἀρχή στό Πολυϊατρεῖο τοῦ Βύρωνος καί τό Ἀντιφυματικόν Ἰατρεῖον τοῦ ΕΕΣ. Κατόπιν, ὡς Βοηθός Διευδυνούσης, εἰς τό Μαιευτήριον «Μαρίκα Ἡλιάδην» καί ἐπί μακρόν ὡς διδάσκουσα εἰς τήν Σχολήν Ἐπισκεπτριῶν. Καταλήγει εἰς τό Θεραπευτήριον *Εὐαγγελισμός* ὅπου ἀπό τό 1940 ἕως τό 1945 ὑπηρετεῖ ὡς Ὑποδιευδύνουσα στά δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τοῦ πολέμου καί τῆς Κατοχῆς, προσφέρουσα πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τό Ἔθνος. Ἀπό τό 1945 ἕως τό 1972 ὑπηρετεῖ ὡς Διευδύνουσα, τριάντα περίπου χρόνια καί προσφέρει ἀνεκτίμητες υπηρεσίες. Ἀποσύρεται τό 1972 μέ τόν τίτλον τῆς Ἐπιτίμου Διευδυνούσης.

Συνεπλήρωσε ἔτσι μισόν αἰῶνα δράσεως, ἀφωσιωμένη εἰς τό πολύπλευρον ἔργον της, μέ ἱεραποστολική ὄντως φλόγα. Τό Νοσοκομεῖο εἶναι τό σπίτι της. Οἱ ἀδελφές καί οἱ ἀσθενεῖς ἡ οἰκογένειά της. Ὅλα τά παρακολουθεῖ. Ὅλα τά ἐλέγχει. Παντοῦ ἐπιβάλλεται τό κύρος τῆς προσωπικότητός της. Ἡ μέριμνά της διά τήν ἄνοδον τῆς Νοσηλευτικῆς εἰς τόν τόπον μας εἶναι συνεχῆς. Ἀγωνίζεται διά τήν τελειοτέραν κατάρτισιν καί τήν ἐπιμόρφωσιν τῶν ἀδελφῶν. Τίς ἐνθαρύνει νά συνεχίσουν σπουδές εἰς τό Ἐξωτερικόν. Δεκάδες ἐξ αὐτῶν λαμβάνουν ὑποτροφίας τῆ εἰσηγήσει της.

Μέ τήν μόρφωσιν, τήν κοινωνικότητα, τήν ἀξιοπρέπειαν, τήν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακῆρος της καί τήν καλλιεργημένην χριστιανικήν προσωπικότητά της ἐνέπνευσε ἑκατοντάδες νέων Ἀδελφῶν καί ἐξύγωσε τόν δεσμόν. Ἦταν πάντοτε πρόθυμη νά ἐφαρμόζη νέα συστήματα διά τήν βελτίωσιν τῆς νοσηλευτικῆς περιδάλγεως τῶν ἀσθενῶν. Ἀνέδεξε μέ ἐμπιστοσύνη ὑπεδύνους δέσεις εἰς νέας συνεργάτιδάς της αἱ ὁποῖαι ἐπέστρεφαν μετά σπουδᾶς εἰς τό Ἐξωτερικόν. Ἐπί τῶν ἡμερῶν της ὁ *Εὐαγγελισμός* ἐξῆσε λαμπράς ἡμέρας ἀπό ἀπό-

μεως νοσηλευτικῆς. Ειργάσθη μέ υποδειγματικήν δραστηριότητα, ζῆλον καί ἐνθουσιασμόν διά τά θέματα ὄλων τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ ΔΣ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων (1954 – 1965) καί ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ (1965 – 1974).

Ἄλλά καί διεθνῶς ἦτο γνωστή ἡ Ἑλένη Πατρινέλη. Ἐξεπροσώπει τήν Ἑλλάδα εἰς διεθνῆ νοσηλευτικά καί ὑγειονομικά συνέδρια καί ἐ χρημάτισε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Διευδυνουσῶν Ἀδελφῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν τῆς Παγκοσμίου Ὄργανώσεως Ὑγείας. Ἐλαβε πλῆθος τιμητικῶν διακρίσεων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό διεθνές βραβεῖον Florence Nightingale. Αἱ διακρίσεις αὐταί, ἀπετέλουν διά τήν Ἑλένην Πατρινέλη ὤδησιν διά περισσοτέραν δρᾶσιν καί προσφοράν. Ὅσοι τήν ἐγνώρισαν, ἀναφέρει ἡ εἰσηγητική ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐδέποτε ἐλπισμόνησαν τήν σεβασμίαν αὐτήν δέσποινα, ἡ ὁποία μέ τήν ἐπιβλητικότητα τοῦ φυσικοῦ της ἀναστήματος, φωτιζομένου ἀπό τās λάμψεις τοῦ ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος της, ἄφινεν ἔκδαμβον τόν συνομιλητήν της διά τήν εὐθυκρισίαν της, τό ὑψηλόν της ἦθος καί τήν ὑψηλήν ἀντίληψιν τοῦ νοσηλευτικοῦ ἔργου. Ὁ κλάδος τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων ὑπῆρξε εὐτυχής, καταλήγει ἡ ἐκθεσις, διότι ἐπί μισόν αἰῶνα ἐμεσουράνησε εἰς αὐτόν μέ τό ἔργο καί τήν προσωπικότητά της ἡ Ἑλένη Πατρινέλη, πού μολονότι ἔχει φύγει σήμερον ἀπό τήν ζωήν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ νά τόν φωτίζει μέ τήν ἀκτινοβολίαν τῆς προσωπικότητός της καί τοῦ ἔργου της.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι δά χειροκροτήσουν τήν βράβευσιν ἀπό τό Ἴδρυμα Λαιμοῦ τῆς Ἑλένης Πατρινέλη. Ἄς εἶναι αὐτό ἓνα «εὐχαριστῶ» διά τήν μεγάλην προσφοράν της εἰς τόν τόπον μας. Καί ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη της.

Οἱ συγγενεῖς τῆς Ἑλένης Πατρινέλη εἶχαν τήν εὐγένειαν νά παραχωρήσουν τό χρηματικόν ἔπαθλον τοῦ βραβεῖου εἰς τόν Ἐθνικόν Σύνδεσμον Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ἑλλάδος, διά νά ἀποτελέσῃ τήν βάση πρὸς συγκέντρωσιν ἱκανοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ διά τοῦ ὁποίου δά προκηρύσσεται κατ' ἔτος Ἐπαθλον ἢ Ὑποτροφία «Ἑλένης Πατρινέλη» διά μίαν ἀδελφήν Νοσοκόμον. Συγχαίρομεν τούς οἰκείους τῆς Ἑλένης Πατρινέλη διά τήν εὐγενῆ αὐτήν χειρονομίαν...

Σεβασμιώτατοι, Κυρίες καί Κύριοι,

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καί ἄλλοι κληρικοί καί διδάσκαλοι καί ἀδελφαί νοσοκόμοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσφέρει πολλά εἰς τήν κοινωνίαν καί ἔχουν νά ἐπιδείξουν ἔργον ζηλευτόν. Μόνον ὁ Παντογνώστης Θεός ἡμπορεῖ νά γνωρίζῃ ἕκαστον καί τόν ἔργον αὐτοῦ. Τό Ἴδρυμα Λαιμοῦ ἀνθρωπίνως ἔκρινε, βάσει τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων, καί διά τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν ἐπέλεξε καί δά τιμήσῃ ἐντός ὀλίγου τούς βραβευομένους καί ἐν τῷ προσώπῳ των τόν κλάδον τόν ὁποῖον ἕκαστος ἐκπροσωπεῖ. Τιμᾶ ἀπόγε τό Ἴδρυμά μας τόν Πατέρα Νήφωνα, τόν Δημήτριον Γλύκαν, τήν Ἑλένην Πατρινέλη, τήν Μαίρην Σταυρίδου, τήν Καλλιόπην Μερσινιά. Ἄλλά δι' αὐτῶν τιμᾶ τόν παππᾶ, τόν δάσκαλο, τήν Ἀδελφήν Νοσοκόμο. Τιμᾶ τούς πνευματικούς ἐργάτες καί τίς πνευματικές ἀξίες, πού ἀποτελοῦν τά θεμέλια τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς.

ΟΜΙΛΙΑ

τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ὁρέστη Λουρίδη
 Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί
 Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως

Σεβασμιώτατε Δέσποτα, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος
 τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος,
 Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Πατέρες,
 Τίμιον Πρεσβυτέριον,

Μέ εὐλάβειαν ἀπευθύνομαι πρὸς τὰς θεοφιλεῖς Σεβασμιότητας καί Ἱεροτητάς σας, διότι, διὰ τῆς παρουσίας σας εἰς τὴν σεμνὴν ταύτην τελετὴν, ἐκομίσατε τὴν εὐλογίαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συγκινήσατε τὰ μύχια τῆς ψυχῆς καί τὴν καταυγάσατε μέ ἀνέσπερον φῶς, καταξιώνοντες, ἔτι καὶ ἔτι, τὰ θεάρεστα ἔργα ἀγλαοφῆμων ἤδη τέκνων τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τῶν ἀλήστου μνήμης μεγάλων εὐεργετῶν Κατίγκως καί Γιώργη Λαιμοῦ.

Σεβαστέ καί φίλτατε Κύριε Συνάδελφε καί Ἀκαδημαϊκέ,
 Πρόεδρε τοῦ Δ.Σ. τοῦ κοινωφελοῦς Ἰδρύματος
 «Κατίγκω καί Γιώργης Χρ. Λαιμός»,
 Ἀκαδημαϊκέ κ. Μερικά,
 Κύριοι Συνάδελφοι,
 Κυρίες καί Κύριοι,

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια, βασικά καί θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καί ψυχολογικῆς φυλετικῆς μας ταυτότητος καί ἓνα καθοριστικόν γνώρισμα τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ἡ πατροπαράδοτος καί ὑψηλόφρων τάσις εὐγενῶν τέκνων τοῦ Γένους μας εἰς τὴν πραγμάτων χρηματικῶν δωρεῶν, προσφορῶν καί εἰσφορῶν, πρὸς δημιουργίαν καί καδιέρωσιν πολυτίμων ἔργων ἐκκλησιαστικῆς, πατριωτικῆς καί κοινωνικῆς εὐποιΐας.

Ἡ παναρχαία ἀγαθαποιός καί εὐεργός αὕτη ἔφεσις, γιγαντοῦται κατὰ τοὺς φεγγοβόλους τοῦ Βυζαντίου χρόνους καί ἀποβαίνει μεγαλόπνους ἠθικός δεσμός καί δεσμός, κυριαρχούμενος καί ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ καταυγαστικόν θαλάσσιον φῶς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, διὰ νὰ χρηματοδοτήσῃ, μέ γενναιοδώρους καί ἀλλεπαλλήλους ἰδιωτικές προσφοράς, κληρονομίας καί κληροδοσίας, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσώπευον τεράστια, πολλάκις, χρηματικά ποσά, διὰ νὰ χρηματοδοτήσῃ, ἐλέγομεν, μίαν μνημειώδη σειρὰν ἐθνωφελῶν καί κοινωφελῶν ἔργων (Νοσκοκομείων, Γηροκομείων, Ξενώνων καί ἄλλων Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων), τὰ ὁποῖα, τῷ ὄντι, ἐκόσμησαν τὴν χιλιετῆ Ἑλληνικὴν Βυζαντινὴν μας Αὐτοκρατορίαν, μέ τὴν ἀνεκτίμητον ἀγαθοεργὸν προσφορὰν καί ἀνθρωποσωτήριον ἔτι δρᾶσιν των.

Ἀλλά, καί εἰς τὴν προεπαναστατικὴν, επαναστατικὴν καί μεταπελευθερωτικὴν περίοδον τοῦ νεωτέρου καθημαγμένου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ παραδοσιακὴ αὕτη ἰδιωτικὴ γενναιοδωρία, μέ τὰς ἀδρόας καί ἀφθόλους χρηματικὰς προσφοράς καί δωρεὰς τῶν «ἀπανταχοῦ εὐεργετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς», συνέδραμεν ἀποφασιστικῶς τὸ μαχόμενον Ἔθνος, συνετέλεσεν οὐσιαστικῶς εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν του διὰ τὴν θυελλώδη μεταγενεστέραν

ἐξόρμησίν του πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν του ὀρίων, ἐπούλωσε μέγα μέρος τῶν ἐκτεταμένων πληγῶν του καί, ἐν συνεχείᾳ, τό ἐπροίκισε μέ λαμπρά μνημεῖα, καλλιτεχνικά ἔργα, ἀριστουργηματικά οἰκοδομήματα καί σωστικά νοσηλευτικά καί φιλανθρωπικά Ἰδρύματα.

Διά τοῦτο ἀναγράφει προσφυστάτα ὁ Κωνσταντῖνος Π. Ζαβιτσιᾶνος εἰς τά «Ἀρχεῖα Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν» τοῦ 1929 καί 1930, ὅτι «ἡ ἱστορία τῶν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος».

Καί μεταξύ τῶν εὐγενῶν τούτων τέκνων τῆς Ἑλλάδος, προβάλλει καί ἡ ἀφειδώλευτος καί δερμουργός γενναιοδωρία τῆς μεγάλης πατριωτικῆς καί ἠθικῆς προσωπικότητος τοῦ Γιώργη Λαιμοῦ μετά τῆς πολυαγαπημένης συντρόφου τῆς ζωῆς του Κατίγκως Γιώργη Λαιμοῦ.

Δέν εἶναι βεβαίως κατάλληλος ἡ στιγμή διά τήν ἔξαρσιν καί τόν ἀκριβοδίκαιον ἐγκωμισμὸν τῆς πραγματώσεως τῆς προαγωγῆς καί τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θαυμαστοῦ, τῷ ὄντι, χριστιανικοῦ, πατριωτικοῦ καί κοινωφελοῦς ἔργου των, ἔργου τό ὁποῖον ἀνέδειξεν αὐτούς εἰς κορυφαίους παραστάτας καί ἐπικούρους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τούς καδιέρωσε καθολικῶς καί ἀπολύτως εἰς τήν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς καί τούς κατέταξε πανηγυρικῶς εἰς τήν ἱστορικὴν μνήμην τοῦ Ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ὅμως κατάλληλος ἡ στιγμή διά νά ἀναφερθῶμεν εἰς μίαν σχετικῶς πρόσφατον ἀπόδειξιν ἀρετῆς, ἀπότισιν χρέους πρὸς εὐεργετικὴν εὐποιΐαν, καλοπροαίρετον καί ἀσίγαστον πόδον προσφορᾶς πρὸς τόν πλησίον, ἰδανικὰς πράξεις καί ἐνεργείας τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Κατίγκω καί Γιώργης Χρ. Λαιμός», τό ὁποῖον ἠδλοθέτησε, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ του τά ἀκόλουθα πέντε βραβεῖα διά τό ἔτος 1984:

- Βραβεῖον Κληρικοῦ, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Διδασκάλου, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Ἀδελφῆς Νοσοκόμου, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Καλῆς Πράξεως, 200.000 δραχμῶν.
- Βραβεῖον Λογοτεχνικόν Χριστιανικῆς πνοῆς, 200.000 δραχμῶν.

Ἐκ τούτων, δά μοῦ ἐπιτραπῆ, συνοπτικῶς νά ἀναφερθῶ ἐπὶ τοῦ «Βραβεῖου Ἀδελφῆς Νοσοκόμου», χρώμενος τῆς τιμητικῆς δι' ἐμέ ἰδιότητος τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως διά τήν ἀπονομήν του.

Ἡ Ἐπιτροπή αὕτη, ἀπαρτιθεῖσα ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Ράμμου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός» κ. Παναγιώτη Σταυρέα, τῆς Διευδυνούσης τοῦ αὐτοῦ Θεραπευτηρίου Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου, τοῦ Διευδυντοῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Νικολάου Μαρκέτου, τῆς Διευδυνούσης τοῦ αὐτοῦ Ἰδρύματος Δίδος Βασιλικῆς Τζεϋράνη καί τῆς Διευδυνούσης τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἀμπελοκήπων Δίδος Στέλλας Πισπιρίκου, μετά τόν καθορισμὸν τῶν «κριτηρίων» διά τήν ἀπονομήν τοῦ Βραβεῖου καί μελέτην φακέλλου μέ ὅλα τά στοιχεῖα τῶν ὑποψηφίων, κατήρτισε τριμελῆ Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ὁμιλοῦντος ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ κ. Νικολάου Μαρκέτου καί τῆς Δίδος Ἀρίστης Δημητριάδου ὡς Μελῶν αὐτῆς.

Τά Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰσηγήσεως καί τῆς καθόλου Ἐπιτροπῆς Κρίσεως τῶν ὑποψηφίων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, ἐμελέτησαν μετά τῆς ὀφειλετικῆς ἐκ μέρους των ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξίας ὄλων ἐκείνων τῶν ὑποψηφίων, αἱ ὁποῖαι ὑπηρετήσαν ἢ ὑπηρετοῦν ἐπι εἰς τόν ἱερόν βωμόν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, αἱ ὁποῖαι ἐκράτησαν τόν ὄρκον των, τὰς παραδόσεις των, τήν πίστιν των, τόν ἀνθρωπισμὸν των, αἱ ὁποῖαι

έσφυρηλάτησαν καί αὐταί τόν στερεόν κρίκον τῆς πίστεως εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν, τοῦ χρέους πρὸς τήν Ἑλλάδα καί τῆς προσφορᾶς πρὸς τόν Συνάνθρωπον.

Ἐκτός τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων καί τῆς Νοσηλευτικῆς ἐμπειρίας, ἡ Ἐπιτροπή Κρίσεως τῶν ὑποψηφίων, ἔλαβε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τῆς καί τό αὐθόρμητον, τό εἰλικρινές, τό θερμόν, τό οὐσιαστικόν, τό κοινωφελές, τό ἀνθρωποσωτήριο καί πρό πάντων τό ἀνθρωποκεντρικόν τῶν δραστηριοτήτων τῶν εἰλικρινῶς καί ἐνεργῶς, μετὰ συνεχείας καί συνεπειᾶς, μετεχουσῶν εἰς αὐτάς, μέ ἔμφυτον καλωσύνην, μέ θεόπνευστον ἀγάπην καί ἀνθρωπιάν, ὡς καί βαθεῖαν αἴσθησιν ἐπιτελέσεως λειτουργήματος.

Ἐν τέλει, ἐλάβομεν συλλήβδην ὑπ' ὄψιν ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἀκαταμάχητοι φύλακες τῆς μεγάλης παραδόσεως τοῦ τιμημένου Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, καί κατεξιώθησαν ὑπό τῆς εὐγνωμόνως ὀφειλετικῆς ἀναγνώρισεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αὐτήν, λοιπόν, τήν ἀνθρωπιάν, αὐτήν τήν ἀπόδειξιν ἀρετῆς, αὐτήν τήν αὐταπαρνησίαν πρὸς ἐπιτέλεσιν ὑψηλοῦ καθήκοντος, αὐτήν τήν καλοπροαίρετον καί αὐτοπροαίρετον προσφορᾶν, αὐτόν τόν ἀσίγαστον πόδον ἐξυπηρετήσεως, αὐτό τό πανδομολογούμενον ζωηρόν ἐνδιαφέρον πρὸς ἐπιτέλεσιν ἀνθρωποσωτηρίου ἔργου, αὐτήν τήν – ψυχὴ τε καί σῶματι – ἀφοσίωσιν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίον, αὐτήν τήν ἔμφυτον καλωσύνην, αὐτήν τήν θεάρεστον ἱεραποστολικήν ροπὴν, αὐτήν τήν μετ' ἐπιγνώσεως ἐφαρμογὴν τῶν φροντίδων τῆς Νοσηλευτικῆς Ἐπιστήμης καί Τέχνης, αὐτήν τήν εὐγενεστέραν, οὐσιαστικωτέραν καί εὐγλωπτοτέραν ἔκφρασιν καί ἐνσάρκωσιν μεγαλοπνύων καί ἀνθρωποσωτηρίων ἰδεωδῶν ὄλων τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, ἠδελήσαμεν νά τιμήσωμεν, ἐπιλέγοντες, μεταξύ τῶν ὑποψηφίων διά τό Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος τὰς ἀξίας βραβεύσεως καί ἀξίας ἐπαίνου, διά μίαν ἀληθῶς ἠθικὴν, κυρίως, διάκρισιν καί ὀρθήν, κατά τό δυνατόν, ἐκτίμησιν τῶν ὑπό κρίσιν στοιχείων, διά μίαν συνολικὴν τῶν θεώρησιν καί ἀποτίμησιν ἐφέσεων καί ἰκανοτήτων, ζήλου καί ἐπιμονῆς προσπαθείας καί ἀποτελέσματος, τὰ ὁποῖα στενῶς συνδεόμενα μέ τήν τακτὴν καθημερινὴν ἐνασχόλησιν, ἀποτελοῦν τό εὐγενέστερον μέρος τῆς ἰσχυρῆς ἀντιμισθίας τῆς. Αἰσθάνομαι δέ πράγματι ἐξαιρετῶς εὐτυχῆς, διότι, τήν στιγμὴν αὐτήν, μοῦ δίδεται καί πάλιν ἡ εὐκαιρία νά τονίσω ὅτι, αἱ ἔξοχοι καί ἀνιδιοτελεῖς αὐταί ἱέραι τῆς ἀσυγκρίτου ἀνθρωπιστικῆς μυσταγωγίας, καθοδηγούμεναι ἀπὸ ὑψηλόφρονα ἀλτροῦστικόν ἰδεαλισμόν, ἐμπνεόμεναι ἀπὸ τό θεῖον καί ὑπερουράνιον ὄραμα τῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ πόνου καί τοῦ ἄγχους, ἐκέρδισαν, μέ τήν πολυσήμαντον αὐτήν προσφορᾶν τῶν, τήν εὐγνώμονα ἀναγνώρισίν μας καί καθιερώθησαν ἐπαξίως εἰς τήν συνείδησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Δι' ὅλα ταῦτα, ὀφείλω νά ἐξάρω ἀκριβοδικαίως τό κοινωνικόν ἔργον θερμῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, τό ἔργον τῆς ἀποτελεσματικῆς νοσηλευτικῆς φροντίδος, τό ἔργον τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης καί παρηγοριᾶς, τό πανελληνίως ἀνεγνωρισμένον καί ἀγαστόν ἔργον τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, τοῦ ὁποῖου ἡ δύναμις ἦτο, εἶναι καί πρέπει νά εἶναι πάντοτε, τό μέγα ρεῦμα τῆς λαϊκῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς ἀκαταλύτους αἰωνίας ἠθικᾶς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν ἄλλωστε τήν Θρησκείαν τῆς Ἀγάπης, τήν Θρησκείαν τοῦ Θεανθρώπου καί τήν ἰδικὴν μας εὐγνώμονα καί ἐγκωμιαστικὴν ἀναγνώρισιν διὰ πᾶν ἔργον εὐεργετοῦσης εὐποιΐας.

Σημειωθῆτω ἐνταῦθα, ὅτι τὰ Μέλη τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὤρισαν ὡς σκόπιμον ἡμέραν ἀπονομῆς τοῦ Βραβεῖου, ὡς καί τῶν ἐπαίνων διὰ τήν ἀδελφὴν Νοσοκόμον τήν 12ην Μαΐου 1985, ἑορτὴν τῆς Σαμαρείτιδος, ἀλλὰ καί Ἠμέραν Παγκοσμίου Ἐορτασμοῦ τῆς Ἀδελφῆς Νοσοκόμου.

Χθές, λοιπόν, τήν πρωΐαν – εὐδοκία καί ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Σεραφεῖμ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εὐρίππου Κύριος κ. Βασίλειος, ἐτέλεσε κατανυκτικήν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, εἰς τόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν Κατίγκως καί Γιώργη Χρ. Λαιμοῦ καί τῶν ψυχῶν τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι ἐδυσίασαν τήν ζωήν των εἰς τά πεδία τῶν μαχῶν ἢ τήν ἀνήλωσαν εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν πασχόντων.

Ἄς ἐπιτραποῦν, λοιπόν, εἰς ἐμέ ὀλίγας λέξεις ἀποτίσεως ἱερᾶς μνήμης καί τιμῆς πρός ἐκεῖνας τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται καθηγιασμένοι εἰς τά δωμάτα τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ναί, ἱερές ψυχές τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, κατέστητε ἄξιοι τῆς αἰωνίως καί εὐγνωμόνως ὀφειλετικῆς μνήμης σας. Ἐκρατήσατε πιστῶς τόν ὄρκον σας, τās παραδόσεις σας, τήν πίστιν σας, τόν ἐθνισμόν σας, τόν ἀνθρωπισμόν σας. Δέν σᾶς ἐλπισμονήσαμε, διότι εἴσθε δι' ἡμᾶς ἀνεκτίμητον σέβασμα, ἡ δυσία σας πηγὴ θλίψεως, ἀλλά καί προσάναμμα ὑπερηφανείας καί ἀνάβλυσιν δυνάμεως. Ἐσεῖς, στέκεσθε ὄρθιες εἰς τό ἅγιον κατοικητήριον σας, φρουροί τοῦ ἀκοιμήτου φωτός τῆς μνήμης διὰ τās ἀπαραγράπτους καί καθαγιασμένας ἀρετάς τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, διότι καί ἐσεῖς, ἐπαναλαμβάνω, ἐσφυρηλατήσατε τόν στέρεον κρίκον τῆς πίστεως εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν καί τοῦ χρέους πρός τήν Ἑλλάδα καί τόν ἄνθρωπον. Ἐσεῖς ἔχετε γίνει μάρτυρες τῆς συνειδήσεώς μας, ἀκαταμάχητοι φύλακες τῆς μεγάλης παραδόσεως τοῦ τιμημένου Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων, τῆς μεγάλης παραδόσεως τόσων καί τόσων Μεγάλων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας, αἱ ὁποῖαι δέν παρέμειναν εἰς τήν ὀφειλέτιδα μνήμην μας ὀλιγώτερον δρυλικά τῆς, τῷ ὄντι, Μεγάλῃς Florence Nightingale.

Ἱερές Ψυχές τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων μας,

Εἶθε ὁ Παντοδύναμος καί Πανάγαθος Ἄρχων τῆς Ἀγάπης καί τῆς Εἰρήνης νά εἰρηνεύσῃ τās ψυχάς σας καί νά δικαιώσῃ τόν μόχθον καί τήν δυσίαν σας εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ

της κ. **Αρίστης Δημητριάδου**

Διευθύνουσας Αδελφής του Θεραπευτηρίου ο *Ευαγγελισμός*
Μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΣΔΝΕ

Εκ μέρους του Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων Νοσοκόμων Ελλάδος αλλά και του Ευαγγελισμού, ευχαριστούμε θερμώς το Δ. Συμβούλιο του κοινοφελούς Ιδρύματος *Κατίγκω και Γιώργης Λαιμός* για την ευγενή σκέψη να συμπεριλάβουν μεταξύ των άλλων επιλέκτων βραβείων και την βράβευση Αδελφής Νοσοκόμου.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε την επιτροπή επιλογής για την απόφασή της να χορηγήσει το πρώτο βραβείο στην Ελένη Πατρινέλη μεταθανάτως.

Σήμερα δεν τιμάται μόνον η Ελένη Πατρινέλη σαν άτομο, σαν κοινωνικός εργάτης, σαν διάκονος της Νοσηλευτικής. Τιμάται η Ελληνίδα Αδελφή. Η Αδελφή που αφιερώνει ολόκληρο τον εαυτό της στο ιδανικό της προς τον πλησίον αγάπης, την αγωνίστρια που προσπαθεί να κρατεί άσβεστη τη λαμπάδα της αφοσιώσεως και να εμπνέει και στους άλλους τα ιδεώδη εκείνα που είναι απαραίτητα για την εκτέλεση του μοναδικού έργου της Νοσηλείας.

Την διακονία του ανθρώπου στις πιο δύσκολες, ίσως, ώρες της ζωής του, στις ώρες της αρρώστειας.

Σήμερα η κοινωνία, στο πρόσωπο της αιμνήστου Ελένης Πατρινέλη, τιμά το ήθος, την ακεραιότητα, την ανιδιοτέλεια, τον πραγματικό άνθρωπο.

Σήμερα αναγνωρίζεται η δημιουργική προσφορά της Αδελφής και δικαιώνεται η κατάταξη της Νοσηλείας και στην Ελλάδα μεταξύ των ευγενεστέρων ανθρωπιστικών επαγγελμάτων.

Γι' αυτό σας ευχαριστούμε.

Η Ε. Πατρινέλη σε εορταστική εκδήλωση του ΕΕΣ.